

USTAWA O ZAGRANICZNYCH PRAKTYKACH KORUPCYJNYCH

PRZEPISY ANTYŁAPÓWKARSKIE

Departament Sprawiedliwości Stanów Zjednoczonych
Sekcja Oszustw, Dział Kryminalny
10th & Constitution Ave. NW (Bond 4th fl.)
Washington, D.C. 20530
Telefon: +1 (202) 514-7023
Faks: +1 (202) 514-7021
Internet: <http://www.justice.gov/criminal/fraud/fcpa>
Email: FCPA.fraud@usdoj.gov

Departament Handlu Stanów Zjednoczonych
Biuro Głównego Prawnika ds. Handlu Międzynarodowego
14th Street i Constitution Avenue, NW
Room 5882
Washington, D.C. 20230
Telefon: +1 (202) 482-0937
Fax: +1 (202) 482-4076
Internet: <http://www.ita.doc.gov/legal>

WSTĘP

Ustawa Handlowa z 1988 roku polecała Prokuratorowi Generalnemu opracowanie wytycznych dotyczących polityki wykonawczej Departamentu Sprawiedliwości w odniesieniu do Ustawy o Zagranicznych Praktykach Korupcyjnych z 1977 roku (zwanej dalej Ustawą FCPA), Kodeks USA, 15, §§ 78dd-l, i następane, dla potencjalnych eksporterów i małych firm, które nie są w stanie uzyskać specjalistycznej porady prawnej na temat spraw związanych z Ustawą FCPA. Wytyczne są ograniczone do odpowiedzi na pytania udzielonych zgodnie z Procedurą Opiniowania Ustawy FCPA (opisaną poniżej na stronie 10) przez Departament Sprawiedliwości i do udzielenia ogólnych objaśnień w zakresie odpowiedzialności i potencjalnych kar wynikających z Ustawy FCPA. Niniejsza broszura stanowi ogólne objaśnienie Ustawy FCPA wydane przez Departament Sprawiedliwości.

Firmy amerykańskie, które chcą prowadzić działalność na rynkach zagranicznych muszą znać postanowienia Ustawy FCPA. Ogólnie rzecz biorąc, Ustawa FCPA zakazuje dokonywania nielegalnych płatności na rzecz zagranicznych urzędników w celu pozyskania lub utrzymania transakcji biznesowych. Dodatkowo mogą tu mieć zastosowanie inne ustawy, takie jak ustawy o oszustwach dokonywanych drogą pocztową i telefoniczną/telefaksową, Kodeks Stanów Zjednoczonych 18, § 1341, 1343, oraz Ustawa o podróżach, Kodeks Stanów Zjednoczonych 18, § 1952, która przewiduje kary federalne za naruszenie państwowych przepisów dotyczących przekupstwa dokonywanego w celu pozyskania korzyści handlowych.

Departament Sprawiedliwości jest główną agencją wykonawczą, a rolę koordynatora pełni Komisja Papierów Wartościowych i Giełd. Biuro Głównego Prawnika Departamentu Handlu odpowiada również na ogólne pytania od amerykańskich eksporterów, dotyczące ogólnych wymogów i ograniczeń nakładanych przez Ustawę FCPA.

Celem niniejszej broszury jest przedstawienie ogólnego opisu Ustawy FCPA. Nie zastępuje ona szczegółowych porad prawnych dotyczących konkretnych zagadnień Ustawy FCPA. Ponadto materiał zawarty w niniejszej broszurze nie ma na celu przedstawienia intencji działania Departamentu Sprawiedliwości lub Komisji Papierów Wartościowych i Giełd w odniesieniu do konkretnych sytuacji.

HISTORIA

W ramach badań Komisji Papierów Wartościowych i Giełd przeprowadzonych w połowie lat 70 ubiegłego wieku ponad 400 firm amerykańskich przyznało się do dokonywania wątpliwych lub wręcz nielegalnych płatności na rzecz zagranicznych urzędników rządowych, polityków lub

partii politycznych, łącznie na kwotę przekraczającą 300 milionów USD. Skala nieprawidłowości rozciągała się od przekupstwa urzędników w celu zapewnienia ich korzystnego działania w ramach zagranicznego rządu do opłat mających na celu to, aby pracownicy rządowi nie realizowali wszystkich swoich ministerialnych lub urzędniczych obowiązków. Kongres uchwalił Ustawę FCPA w celu ukrócenia praktyk łapówkarskich w odniesieniu do zagranicznych urzędników i przywrócenia społecznej wiary w uczciwość amerykańskiego systemu biznesowego.

Ustawa FCPA miała mieć duży wpływ na sposób prowadzenia interesów przez firmy amerykańskie – i tak też się stało. Niektóre firmy, które uciekały się do łapownictwa, zostały pociągnięte do odpowiedzialności w procesach cywilnych i karnych. Posypały się wysokie kary finansowe. Niektórym firmom zawieszono prawo prowadzenia działalności gospodarczej, inne zostały wykluczone z możliwości ubiegania się o kontrakty rządowe; a członkowie zarządów i pracownicy firm trafili do więzienia. W celu uniknięcia takich konsekwencji wiele firm wdrożyło u siebie programy zgodności z Ustawą w celu zapobiegania i wykrywania niewłaściwych płatności dokonywanych przez swoich pracowników i przedstawicieli.

Po uchwaleniu Ustawy FCPA Kongres z niepokojem obserwował sytuację polegającą na tym, że firmy amerykańskie znalazły się w gorszym położeniu w stosunku do firm zagranicznych, które rutynowo wręczały łapówki i – w przypadku niektórych państw – mogły sumy tych łapówek potraktować jako koszty uzyskania przychodu. W związku z tym w roku 1988 Kongres polecił, aby rząd rozpoczął negocjacje w ramach Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) w celu uzyskania porozumienia z innymi znaczącymi handlowo partnerami w zakresie uchwalenia przepisów prawnych podobnych do Ustawy FCPA. Prawie 10 lat później, w roku 1997, Stany Zjednoczone i 33 inne państwa podpisały Konwencję OECD o zwalczaniu przekupstwa zagranicznych funkcjonariuszy publicznych w międzynarodowych transakcjach handlowych. Stany Zjednoczone ratyfikowały Konwencję i wprowadziły przepisy wykonawcze w roku 1998. Patrz: Konwencja i Komentarze na stronie internetowej Departamentu Sprawiedliwości.

Antyłapówkarskie przepisy Ustawy FCPA zakazują obywatelom USA, a także niektórym zagranicznym wydawcom papierów wartościowych, przekazywania nielegalnych płatności na rzecz zagranicznych funkcjonariuszy w celu pozyskania lub utrzymania realizacji transakcji biznesowych dla jakichkolwiek osób lub z jakimkolwiek osobami. Od roku 1998 przepisy te dotyczą również zagranicznych firm i osób, które – przebywając na terytorium USA – w jakikolwiek sposób uczestniczą w przekazywaniu takich płatności.

Ustawa FCPA wymaga również od spółek, których papiery wartościowe notowane są na giełdach amerykańskich, aby te spełniały wymogi Ustawy w zakresie przepisów rachunkowych. Patrz: Kodeks USA 15, § 78m. Przepisy te, które w założeniu mają współfunkcjonować z przepisami antyłapówkarskimi Ustawy, wymagają aby firmy, które im podlegają prowadziły księgi rachunkowe, które będą w sposób precyzyjny i uczciwy odzwierciedlać transakcje firmy, a także aby firmy te wprowadziły odpowiedni system wewnętrznej kontroli rachunkowej. Niniejsza broszura odnosi się jedynie do przepisów antyłapówkarskich.

EGZEKWOWANIE PRZEPISÓW USTAWY

Departament Sprawiedliwości jest odpowiedzialny za egzekwowanie antyłapówkarskich przepisów ustawy, w trybie cywilnym i karnym, w odniesieniu do podmiotów krajowych oraz firm zagranicznych i obcokrajowców. Komisja Papierów Wartościowych i Giełd jest odpowiedzialna za egzekwowanie przepisów antyłapówkarskich w trybie cywilnym w stosunku do wydawców papierów wartościowych.

PRZEPISY ANTYŁAPÓWKARSKIE

ZAKAZ PODSTAWOWY

Ustawa FCPA zakazuje przekazywania łapówek zagranicznym funkcjonariuszom rządowym w celu pozyskania lub utrzymania transakcji biznesowych. W odniesieniu do zakazu podstawowego istnieje 5 przesłanek, które muszą być spełnione, aby można było mówić o złamaniu przepisów Ustawy.

A. Kto – Ustawa FCPA potencjalnie ma zastosowanie do każdej osoby fizycznej, firmy, dyrektora, członka kadry kierowniczej, pracownika lub przedstawiciela firmy i każdego akcjonariusza działającego w imieniu firmy. Osoby fizyczne i firmy mogą być również pociągnięte do odpowiedzialności, jeśli wydadzą polecenie naruszenia przepisów, przyzwolą na nie lub będą w nim uczestniczyć, a także jeśli będą działać w porozumieniu w celu takiego naruszenia.

Zgodnie z Ustawą, amerykańska jurysdykcja nad korupcyjnymi płatnościami na rzecz zagranicznych funkcjonariuszy zależy od tego czy osoba dokonująca naruszenia przepisów jest „wydawcą papierów wartościowych”, „podmiotem krajowym” czy obcokrajowcem lub firmą zagraniczną.

„Wydawca papierów wartościowych” to firma, która wypuściła papiery wartościowe, które zostały zarejestrowane w Stanach Zjednoczonych lub która ma obowiązek składania okresowych raportów do Komisji Papierów Wartościowych i Giełd. „Podmiot krajowy” to każdy obywatel lub rezydent Stanów Zjednoczonych, a także każde przedsiębiorstwo (spółka z osobowością prawną), spółka cywilna, związek, spółka akcyjna, trust, organizacja bez osobowości prawnej lub jednoosobowa działalność gospodarcza, której siedziba znajduje się w USA, lub która funkcjonuje na podstawie przepisów USA czy też terytorium kontrolowanym przez USA.

Wydawcy papierów wartościowych i podmioty krajowe mogą być pociągnięte do odpowiedzialności za naruszenie przepisów Ustawy FCPA na podstawie zasady terytorialnej lub narodowościowej. Za czyny popełnione na terytorium USA wydawcy papierów wartościowych i podmioty krajowe ponoszą odpowiedzialność, jeśli dokonali oni przekazania korupcyjnej płatności na rzecz funkcjonariusza zagranicznego z wykorzystaniem poczty USA lub innych sposobów lub instrumentów stosowanych w handlu międzynarodowym. Inne sposoby lub instrumenty oznaczają tu połączenia telefoniczne, transmisje telefaksowe, telegraficzne i przejazdy międzystanowe lub międzynarodowe. Dodatkowo wydawcy papierów wartościowych i podmioty krajowe mogą być pociągnięci do odpowiedzialności za uczestnictwo w przekazaniu korupcyjnej płatności podjętej poza terytorium USA. Stąd też firmy amerykańskie i amerykańscy obywatele mogą być pociągnięci do odpowiedzialności za przekazanie łapówki zorganizowanej przez pracowników lub przedstawicieli działających całkowicie poza terytorium USA, wykorzystujących pieniądze z zagranicznych kont bankowych, bez jakiegokolwiek udziału personelu znajdującego się na terytorium USA.

Przed rokiem 1998 firmy zagraniczne, z wyjątkiem tych, które klasyfikowane były jako „wydawcy papierów wartościowych” i zagraniczne osoby fizyczne, nie były objęte Ustawą FCPA. Zmiany Ustawy z roku 1998 sprawiły, że terytorialną jurysdykcją zostały również objęte firmy zagraniczne. Zagraniczna firma lub osoba odpowiada za naruszenie przepisów Ustawy FCPA, jeśli w sposób pośredni lub bezpośredni będzie uczestniczyć w procesie przekazania korupcyjnej płatności na terytorium USA. Nie ma tu jednak mowy o tym, że w procedurze ma być wykorzystana poczta USA lub „inne sposoby lub instrumenty stosowane w handlu międzystanowym”.

Ponadto amerykańskie spółki macierzyste mogą być pociągnięte do odpowiedzialności za czyny, o których tu mowa, jeśli ich zagraniczne filie będą te czyny sankcjonować, będą nimi kierować lub je kontrolować, podobnie jak amerykańscy obywatele i rezydenci oraz amerykańskie „podmioty krajowe”, które będą przez takie filie zatrudnione lub będą działać w ich imieniu.

B. Zamiar korupcyjny – Osoba dokonująca lub polecająca dokonanie płatności musi mieć zamiar korupcyjny, a płatność musi być przekazywana z intencją, że jej odbiorca nadużyje swojego stanowiska i skieruje transakcję biznesową w ręce płatnika lub jakiegokolwiek innej osoby. Należy tu zauważyć, że Ustawa FCPA nie mówi o tym, że cała operacja korupcyjna musi być doprowadzona do końca. Sama oferta lub obietnica korupcyjnej płatności może być naruszeniem przepisów. Ustawa zabrania dokonywania korupcyjnych płatności w celu wpłynięcia na jakiegokolwiek działania lub zaniechanie działań przez zagranicznego funkcjonariusza, w celu wpłynięcia na zagranicznego funkcjonariusza, aby ten niedopełnił swoich obowiązków, w celu uzyskania nieprawidłowej przewagi, lub w celu wpłynięcia na zagranicznego funkcjonariusza, aby ten z kolei wywarł wpływ na jakiegokolwiek działanie lub decyzję.

C. Płatność – Ustawa FCPA zabrania przekazywania, oferowania lub obiecywania (oraz wydawania decyzji o przekazywaniu lub oferowaniu) pieniędzy i innych wartościowych rzeczy.

D. Odbiorca – Zakaz dotyczy wyłącznie korupcyjnych płatności na rzecz zagranicznych funkcjonariuszy, zagranicznych partii politycznych lub funkcjonariuszy partyjnych, oraz wszelkich kandydatów na zagraniczne stanowiska polityczne. „Zagraniczny funkcjonariusz” oznacza każdego funkcjonariusza, urzędnika lub pracownika zagranicznego rządu, międzynarodowej organizacji publicznej oraz wszystkich ich działów i agencji, oraz wszystkich osób działających w charakterze urzędnika lub funkcjonariusza. Do uzyskania odpowiedzi na konkretne pytania dotyczące definicji „zagranicznego funkcjonariusza” należy użyć Procedury Opiniowania; na przykład, aby sprawdzić czy członek rodziny królewskiej, pracownik organu legislacyjnego czy kierownik w państwowym zakładzie też są postrzegani jako „zagraniczni funkcjonariusze”.

Ustawa ma zastosowanie wobec płatności dokonanych na rzecz wszelkich funkcjonariuszy publicznych, bez względu na ich rangę lub stanowisko. Ustawa koncentruje się na celu przekazania płatności, a nie na konkretnych obowiązkach czy zadaniach wykonywanych przez odbiorcę płatności, oferty lub obietnicy. Ustawa czyni też pewne wyjątki w zakresie „przekazywania pieniędzy na realizację rutynowych działań urzędowych” (patrz niżej).

E. Sprawdzenie celu biznesowego łapówki – Ustawa FCPA zabrania dokonywania płatności w celu pozyskania lub utrzymania transakcji biznesowych dla jakiegokolwiek osoby lub z jakąkolwiek osobą, lub skierowania jej do jakiegokolwiek osoby. Departament Sprawiedliwości interpretuje „pozyskiwanie lub utrzymanie transakcji biznesowych” bardzo szeroko, tak że termin ten nie odnosi się wyłącznie do otrzymania lub utrzymania kontraktu. Należy też zauważyć, że owa pozyskiwana lub utrzymywana transakcja nie musi być zawierana z zagranicznym rządem lub jego agencjami.

PŁATNOŚCI REALIZOWANE PRZEZ STRONY TRZECIE

Ustawa FCPA zabrania dokonywania korupcyjnych płatności przez pośredników. Przystępstwem jest przekazanie płatności stronie trzeciej wiedząc, że jej całość lub część będzie następnie przekazana – pośrednio lub bezpośrednio – zagranicznemu funkcjonariuszowi. Określenie „wiedząc” obejmuje również „świadome niezważanie” i „celową niewiedzę”. Elementy przestępstwa są zasadniczo takie same, jak opisano wyżej, z taką różnicą, że „odbiorcą” jest tu pośrednik, który dokonuje przekazania płatności określonemu „zagranicznemu funkcjonariuszowi”.

Pośrednikami mogą też być partnerzy w przedsięwzięciach typu *joint venture* lub przedstawiciele. W celu uniknięcia odpowiedzialności za przekazanie korupcyjnej płatności przez stronę trzecią zachęca się firmy amerykańskie, aby zachowały szczególną ostrożność i nawiązywały kontakty biznesowe jedynie z godnymi zaufania partnerami i przedstawicielami. Zachowanie szczególnej ostrożności to na przykład sprawdzenie potencjalnego przedstawiciela zagranicznego lub partnera w przedsięwzięciu typu *joint venture* pod względem posiadania kwalifikacji do pełnienia danej funkcji, czy mają osobiste lub zawodowe kontakty z rządem, jak liczebna jest ich klientela i jaką ma reputację, czy wiadomo coś o nich w Amerykańskiej Ambasadzie lub Konsulacie, jaką cieszą się opinią wśród miejscowych banków, klientów lub organizacji biznesowych. Przy zawieraniu relacji biznesowych firmy amerykańskie winny również zwrócić uwagę na tzw. „czerwone flagi”, tj. nienormalne sposoby płatności lub ustalenia finansowe; poziom korupcji w danym kraju; odmowa potencjalnego przedstawiciela zagranicznego lub partnera w przedsięwzięciu typu *joint venture* podpisania deklaracji, że nie będzie uczestniczył w nielegalnych działaniach, jak składanie ofert i dokonywanie korupcyjnych płatności na rzecz zagranicznych funkcjonariuszy, ani nie spowoduje żadnych innych działań, które naraziłyby amerykańską spółkę na odpowiedzialność za naruszenie przepisów Ustawy FCPA; niezwykle wysokie prowizje; brak transparentności w specyfikacjach kosztów i dokumentach rachunkowych; poczucie braku wystarczających kwalifikacji lub środków potencjalnego przedstawiciela zagranicznego lub partnera w przedsięwzięciu typu *joint venture* do świadczenia oferowanych usług; i wreszcie sprawdzenie czy ów partner lub przedstawiciel nie został polecony przez pracownika potencjalnego klienta rządowego.

Firmy powinny korzystać z profesjonalnej pomocy prawnej, a także Procedury Opiniowania w celu rozstrzygnięcia konkretnych kwestii związanych z płatnościami realizowanymi przez strony trzecie.

DOZWOLONE PŁATNOŚCI I POZYTYWNA OBRONA

Ustawa FCPA czyni jednoznaczny wyjątek w zakazie przekazywania łapówek: „przekazywanie płatności na realizację rutynowych działań urzędowych”. Zawiera również przykłady pozytywnej obrony przed zarzutami naruszenia jej postanowień.

PRZEKAZYWANIE PŁATNOŚCI NA RUTYNOWE DZIAŁANIA URZĘDOWE

Ustawa FCPA czyni wyjątek w zakazie przekazywania łapówek i zezwala na dokonanie płatności w celu ułatwienia lub przyspieszenia „rutynowego działania urzędowego”. Przepisy podają następujące przykłady: uzyskanie zezwolenia, pozwolenia lub innego oficjalnego dokumentu; uzyskanie urzędowych dokumentów takich jak wiza czy pozwolenie na pracę; uzyskanie ochrony policyjnej; odbiór i dostarczenie poczty; uzyskanie dostępu do usług telefonicznych i mediów; załadunek i rozładunek towarów, lub ochrona szybko psujących się towarów; ustalanie terminów inspekcji związanych z realizacją umów lub tranzytem towarów przez dane państwo.

Działania „podobne” do wyżej wymienionych również objęte są wyjątkiem od zakazu. Jeśli masz wątpliwość, czy dana płatność może być objęta tym wyjątkiem, powinieneś zasięgnąć porady prawnej. Powinieneś również rozważyć skorzystanie z Procedury Opiniowania, opisanej niżej na str. 10.

Pojęcie „rutynowych działań urzędowych” nie obejmuje żadnych decyzji podejmowanych przez urzędników w zakresie realizacji lub kontynuacji transakcji biznesowych.

POZYTYWNA OBRONA

Osoba oskarżona o naruszenie zasad antyłapówkarskich Ustawy FCPA może w swojej obronie podnieść fakt, że płatność była zgodna z prawem kraju, w którym jej dokonano lub że pieniądze zostały wydane w ramach prezentacji produktu lub realizacji zobowiązania umownego.

Jednak może być trudno ustalić, czy dokonanie płatności w innym kraju było zgodne z jego prawem. Należy skorzystać z profesjonalnej pomocy prawnej lub Procedury Opiniowania w celu rozstrzygnięcia konkretnych kwestii związanych z takimi płatnościami.

Ponadto, ponieważ taka obrona jest „obroną pozytywną”, to oskarżony w pierwszej kolejności powinien udowodnić, że płatność miała właśnie taki charakter. Prokurator nie będzie natomiast w pierwszej kolejności udowadniał, że płatność nie miała takiego charakteru.

SANKCJE ZA ZŁAMANIE PRZEPISÓW

PROCES KARNY

W procesie karnym za naruszenie przepisów antyłapówkarskich grożą następujące kary: spółki i inne podmioty biznesowe podlegają karze grzywny do kwoty 2 000 000 USD; dyrektorzy, członkowie kadry kierowniczej, akcjonariusze, pracownicy i przedstawiciele podlegają karze grzywny do kwoty 100 000 USD i karze pozbawienia wolności do pięciu lat. Jednak zgodnie z Ustawą o możliwości zamiany grzywny (Alternative Fines Act) kary te mogą być znacznie wyższe – grzywna może bowiem być orzeczona w wysokości podwójnej wartości korzyści, jaką oskarżony chciał osiągnąć wręczając łapówkę. Należy również pamiętać, że kary nałożone na osoby fizyczne nie mogą być zapłacone przez ich pracodawcę lub zleceniodawcę.

PROCES CYWILNY

Prokurator Generalny lub Komisja Papierów Wartościowych i Giełd, w zależności od okoliczności, mogą w postępowaniu cywilnym wystąpić o grzywnę w wysokości 10 000 USD od firmy, a także każdego dyrektora, członka kadry zarządzającej, pracownika lub przedstawiciela firmy, lub akcjonariusza działającego w imieniu firmy, jeśli ten dopuści się naruszenia

przepisów Ustawy. Dodatkowo, w postępowaniu wszczętym z ramienia Komisji, sąd może zasądzić dodatkową grzywnę, która nie może przekroczyć większej z dwóch następujących sum: (i) całkowity pieniężny zysk osoby popełniającej przestępstwo, lub (ii) suma określonego limitu. Suma limitu uzależniona jest od ciężkości popełnionego przestępstwa i wynosi od 5 000 USD do 100 000 USD dla osób fizycznych i od 50 000 USD do 500 000 USD dla innych osób.

Prokurator Generalny lub Komisja Papierów Wartościowych i Giełd, w zależności od okoliczności, mogą w postępowaniu cywilnym wystąpić także o orzeczenie zakazu wykonywania danej działalności lub praktyki przez firmę, jeśli okaże się, że firma ta (lub jej dyrektor, członek kadry zarządzającej, pracownik lub przedstawiciel, lub akcjonariusz działający w imieniu firmy) dopuściła się naruszenia przepisów Ustawy.

INNE DZIAŁANIA RZĄDOWE

Zgodnie z wytycznymi wydanymi przez Biuro Zarządzania i Budżetu (Office of Management and Budget) osoba lub firma, która dopuściła się naruszenia Ustawy FCPA może otrzymać zakaz realizacji umów z rządem federalnym. Nawet już samo oskarżenie o naruszenie ustawy może prowadzić do zawieszenia współpracy z rządem. Prezydent wydał zalecenie, aby agencje rządowe nie dopuszczały jakichkolwiek osób lub firm do procedur związanych z zamówieniami rządowymi, jeśli wcześniej osoba taka lub firma była przez dowolną inną agencję wykluczona z udziału w takich procedurach.

Ponadto osoba lub firma, która zostanie uznana winną naruszenia przepisów Ustawy FCPA, może otrzymać odmowę wydania zezwolenia eksportowego; Komisja Papierów Wartościowych i Giełd może zawiesić lub wykluczyć taką osobę z rynku papierów wartościowych i nałożyć w procesie cywilnym kary za naruszenie przepisów Ustawy FCPA; Commodity Futures Trading Commission oraz Overseas Private Investment Corporation mogą zdecydować o zawieszeniu lub wykluczeniu z programów agencji za naruszenie przepisów Ustawy FCPA; należy również pamiętać, że płatność przekazana zagranicznemu funkcjonariuszowi i uznana za nielegalną w świetle przepisów Ustawy FCPA nie może stanowić kosztów uzyskania przychodu dla celów podatkowych.

POSTĘPOWANIE Z POWÓDZTWA PRYWATNEGO

Postępowanie będące naruszeniem przepisów Ustawy FCPA może być również przyczyną sprawy z powództwa prywatnego i roszczenia o potrójne odszkodowanie na podstawie ustawy Racketeer Influenced and Corrupt Organizations Act (RICO) oraz innych postępowań zgodnie z przepisami federalnymi i stanowymi. Na przykład: konkurencyjna firma może wnieść sprawę na zasadzie przepisów ustawy RICO, twierdząc, że oskarżony otrzymał kontrakt zagraniczny w wyniku wręczenia łapówki.

WSKAZÓWKI OD RZĄDU

Departament Sprawiedliwości opracował Procedurę Opiniowania dla Ustawy FCPA, dzięki której każda firma i obywatel USA mogą zwrócić się do Departamentu o wydanie oświadczenia, w którym Departament odniósłby się do każdego rodzaju zachowania biznesowego, określając zastosowanie Ustawy wobec takiego zachowania. Szczegóły dotyczące tej procedury można znaleźć w 28 CFR Część 80. Na podstawie procedury Prokurator Generalny wyda swą opinię w odpowiedzi na konkretne zapytanie ze strony osoby lub firmy w ciągu 30 dni. (Termin 30 dni rozpoczyna się w dniu, w którym Departament Sprawiedliwości otrzyma wszystkie informacje niezbędne do wydania opinii.) Zachowanie, w stosunku do którego Departament Sprawiedliwości wyda opinię, że jest zgodne z aktualną linią egzekwowania przepisów Ustawy FCPA będzie upoważniało do założenia, że będzie ono również zgodne z Ustawą w każdym późniejszym postępowaniu. Opinie wydane wcześniej przez Departament Sprawiedliwości można znaleźć na stronie Departamentu poświęconej Ustawie FCPA.

W celu uzyskania dalszych informacji od Departamentu Sprawiedliwości o Ustawie FCPA i Procedurze Opiniowania prosimy o kontakt z następującymi osobami: Charles Duross, Acting Deputy Chief, Fraud Section, pod numerem +1 (202) 353-7691; lub Nathaniel Edmonds, Assistant Chief, Fraud Section, pod numerem +1 (202) 307-0629; lub William Stuckwisch, Acting Assistant Chief, Fraud Section, pod numerem +1 (202) 353-2393.

Mimo iż Departament Handlu nie odgrywa żadnej roli w egzekwowaniu zapisów Ustawy FCPA, może on udzielić amerykańskim eksporterom ogólnych porad odnośnie tej Ustawy i międzynarodowych wydarzeniach związanych z nią. Dalsze informacje od Departamentu Handlu na temat Ustawy można uzyskać od następujących osób: Eleanor Roberts Lewis, Chief Counsel for International Commerce, lub Arthur Aronoff, Senior Counsel, Office of the Chief Counsel for International Commerce, U.S. Department of Commerce, Room 5882, 14th Street and Constitution Avenue, N.W., Washington, D.C. 20230, +1 (202) 482-0937.